

somheder vil derfor betale et mindre gebyr end i dag, medens andre virksomheder, hvor forholdene nødvendiggør en kontrolindsats, der ligger ud over den kontrolaktivitet, der er forudsat i kontrolaktivitetsplanen, vil komme til at betale et højere gebyr. For virksomheder inden for samme branche, der ud fra en kontrolmæssig synsvinkel har samme standard, kan der imidlertid være forskelle i gebyrerne fra kontrolenhed til kontrolenhed afhængig af effektiviteten i de enkelte kontrolenheder.

Det er ikke fundet nødvendigt at fastlægge en nedre grænse for gebyrerne, idet omfanget af minimumskontrollen vil blive fastlagt i retningslinier udstedt af Levnedsmiddelstyrelsen.

Tilsyns- og kontrolgebyret vil for den enkelte virksomhed være opdelt i de direkte virksomhedsrelaterede udgifter og fællesudgifter i kontrolenheden. Principperne for fordeling af fællesudgifter fastsættes centralt efter forhandling med de kommunale parter.

Efter lovforslaget bemyndiges sundhedsministeren til at fastsætte regler for etablering af økonomistyring baseret på fælles regnskabsprincipper for levnedsmiddelkontrolenhederne.

En mere omkostningsægte og gennemsigtig brugerbetaling forudsætter, at kontrolenhederne etablerer detaljerede økonomistyringssystemer, der kan frembringe faktiske tal for omkostningerne ved den offentlige levnedsmiddelkontrol efter levnedsmidelloven. Kommunerne fastsætter således gebyrerne under hensyntagen til de faktiske omkostninger, virksomhedens adfærd og kontrolbehovet i virksomheden.

Det er hensigten at overlade gebyrfastsættelsen til kommunerne med virkning fra den 1. januar 1994. Dette forudsætter dog, at kommunerne i god tid forinden har etableret et økonomistyringssystem.

Den foreslåede ændring af det eksisterende gebyrsystem, så det bliver så omkostningsægte og gennemsigtigt for den enkelte virksomhed som muligt, har til formål dels at tilskynde virksomhederne til en hensigtsmæssig adfærd, dels at fremme en effektiv drift i kontrolenhederne. Dette kan på længere sigt medføre en nedsættelse af gebyrerne.

Ophævelse af godkendelsespligt og etablering af registreringsordning

Visse detail- og engrosforhandlingsvirksomheder vil blive fritaget for forhåndsgodkendelse. Fritagelsen vil komme til at omfatte virksomheder, der håndterer levnedsmidler på en måde, der er ukompliceret i forhold til de sundhedsmæssige målsætninger. Derimod er det ikke hensigten i almindelighed at undta-

ge virksomheder, der tilvirker levnedsmidler. De virksomheder, der fritages, skal selvfølgelig ikke betale et godkendelsesgebyr.

Da der imidlertid fortsat skal foretages regelmæssigt tilsyn og kontrol med disse virksomheder, skal virksomhederne være registrerede hos levnedsmiddelkontrolenhederne.

Ordnningen vil indebære en lettelse dels for virksomhederne, der i etableringsfasen ikke skal igennem en godkendelsesprocedure, dels for kontrolenhederne, idet der ikke skal foretages en egentlig sagsbehandling i forbindelse med registreringen. Endvidere vil tilsynet med nogle af disse virksomheder i forhold til gældende bestemmelser kunne prioriteres ned.

Ophævelse af obligatorisk ejerskiftogodkendelse

Ved lovforslaget ophæves pligten til at indhente fornyet godkendelse ved ejerskifte.

Ordnningen vil indebære en lettelse for virksomhederne i forbindelse med ejerskifte og en mindre reduktion i arbejdsbyrden for kontrolenhederne.

Afskaffelse af kravet om godkendelse ved ejerskifte er sundhedsmæssigt uproblematisk, idet der fortsat er pligt til at indhente fornyet autorisation eller godkendelse ved væsentlige bygningsmæssige ændringer, ved væsentlige ændringer i virksomhedens indretning eller ved væsentlige ændringer i virksomhedens produktion eller vareudvalg. Endvidere vil en autorisation eller godkendelse, der er meddelt den tidligere ejer, kunne tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke opfylder allerede stillede vilkår, eller hvis det af hygiejniske årsager skønnes nødvendigt. Parallelt hermed vil der også for registrerede virksomheder være mulighed for at forbyde salg af levnedsmidler, hvis det af hygiejniske årsager skønnes nødvendigt.

Ændring af bestemmelse om myndighedernes adgang til at stille krav til virksomhedernes egenkontrol

Efter lovforslaget får sundhedsministeren mulighed for at fastsætte regler, der styrker myndighedernes mulighed for at stille krav til virksomhedernes tilrettelæggelse af egenkontrol.

For større levnedsmiddelproducerende virksomheders vedkommende er den eksisterende offentlige levnedsmiddelkontrol indenfor visse områder ikke længere tilstrækkelig.

Et udvidet og formaliseret samspil mellem den offentlige kontrol og virksomhedens egen produktionsovervågning indebærer, at det offentlige levnedsmiddeltilsyn i højere grad vil kunne gøre brug af